

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA Nr. 261
din 29.09.2010

Dosar nr: 270/2010

Petiția nr: 5861/20.07.2010

Petent: M A

Obiect: Prevederile Codului Fiscal cu privire la nivelul impozitării terenurilor aflate în aria orașelor față de cele aflate în aria comunelor.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1. M A, cu domiciliul în loc

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. -

II. Procedura de citare

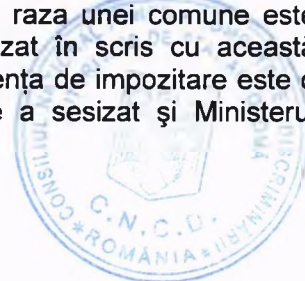
2.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 5861/20.07.2010, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acesta a fost invitat la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în data de 14.09.2010 pentru audieri. La audierile din data de 14.09.2010, petentul a fost prezent.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

3.1.1. Prin memoriul înregistrat cu nr. 5861/20.07.2010, petentul sesizează faptul că prevederile Codului Fiscal sunt discriminatorii în ceea ce privește impozitarea terenurilor aflate în razele orașelor față de terenurile aflate în razele comunelor. Astfel, petentul, proprietar al unui teren aflat în raza orașului agricol Tândărei, susține că este obligat să plătească pentru acesta, în conformitate cu prevederile Codului Fiscal, un impozit de 99 lei/ha, iar pentru un teren de același tip, aflat în raza unei comune este obligat să plătească 45 lei/ha. Petentul precizează că a sesizat în scris cu această problemă și Prefectura Ialomița care i-a confirmat faptul că diferența de impozitare este o discriminare și o greșeală în Codul Fiscal, motiv pentru care a sesizat și Ministerul

Administrației și Internelor, solicitându-le să propună Parlamentului corectarea acestei greșeli. Petentul precizează că a apelat și la Avocatul Poporului cu această problemă, dar că acesta nu a considerat discriminatoriu modul în care sunt formulate prevederile Codului Fiscal.

3.1.2. Totodată, petentul susține că articolul din Codul Fiscal, discriminatoriu în opinia sa, este neconstituțional și că trebuie corectat.

Punctul de vedere exprimat de Prefectura Județului Ialomița

3.2.1. Prin adresa cu nr. 6518/16.08.2010, Prefectura a precizat că aspectele sesizate de petent au fost semnalate și parlamentarilor din județul Ialomița, dar că, până în prezent, prevederile legale nu au fost modificate.

3.2.2. Totodată, Prefectura a susținut că este evidentă diferențierea de sarcini fiscale pentru bunuri de același gen și aceeași categorie de folosință și care, chiar dacă nu este temeinic justificată, face parte dintr-o prevedere legală și nu poate fi tratată ca un act de discriminare în sensul prevăzut de lege. În acest sens, Prefectura susține că aspectele sesizate trebuie analizate în Parlament, în vederea clarificării justeții așezării sarcinilor fiscale.

IV. Motivele de fapt și de drept

4.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că prevederile legale considerate discriminatorii de petent, aparțin Legii nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizata*) prin care a fost aprobat Codul Fiscal.

4.2. **În drept, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director** apreciază că aspectele sesizate de petent, respectiv discriminarea instituită prin prevederile Legii nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizata*), prin care a fost aprobat Codul Fiscal, nu intră în competența materială a C.N.C.D.-ului, acest aspect fiind întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

4.3. Astfel, având în vedere faptul că obiectul petiției îl constituie discriminarea creată de prevederile unei norme legale, Colegiul Director admite excepția necompetenței materiale ridicate din oficiu de C.N.C.D. prin adresa cu nr. 6273/04.08.2010. În acest sens, Colegiul Director este de opinie că analiza articolelor din legislația națională, ce încalcă principiul nediscriminării egalității de șanse, conform art. 16 din Constituția României, revine Curții Constituționale.

4.4. Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub

sanctiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

4.5. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale ridicată din oficiu de C.N.C.D. prin adresa cu nr. 6273/04.08.2010;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

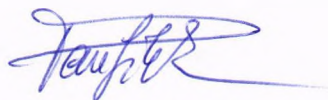
JURA CRISTIAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

